

Δεκαετία του 70 σ' ένα ελληνικό νησί (πριν το κινητό τηλέφωνο). Είναι η ζωή που κυλάει ήρεμη ανάμεσα σε δύο κόσμους, αυτόν που φεύγει κι αυτόν που έρχεται. Υπάρχουν κάποιες καταστάσεις ανθρώπινες, κάποιες σκιές από το παρελθόν, κάποιοι έρωτες, κάποια κοινωνικά προβλήματα. Είναι κι ο ξενιτεμένος που γυρίζει στον τόπο του. Και είναι και ένα δίλημμα... γύρω στο οποίο πλέκεται το έργο.

Πρόσωπα

Ζαφείρα (Ζέφη)	(Από Αυστραλία γεννημένη στο νησί)
Θεοδότη - χήρα	(έχει περάσει τα 50)
Μελπομένη (Μένια)	ανηψιά της
Ρένα	(φίλη της)
Κατερίνα	γειτόνισσα
Ασημίνα (Ασημιά)	γειτόνισσα
Χριστόδουλος - γέρος	γείτονας
Τζήν (Τζήνα)	Εγγλέζα
Στέφανος (Στέφος)	
Μάνθος (Μαθιός)	
Χρυσάνθη	(θεία του)
Ανάργυρος	(πατέρας του Θεόκλητου)
και ο μικρός Ανάργυρος	εγγονός
Μαϊκλ	(Μιχάλης - από Αυστραλία)

Θεατρικό Έργο του Γρηγόρη Χρονόπουλου

«Ένα κλωνί βασιλικό»

Μέρος 13ο

Ο «Κόσμος» εξασφάλισε και είναι στην ευχάριστη θέση να δημοσιεύσει σε συνέχειες το θεατρικό έργο του Γρηγόρη Χρονόπουλου «Ένα κλωνί βασιλικό». Πρόκειται για μια ηθογραφία, έργο που έχει σχέση με τη δική μας ζωή, την ξενιτιά του χτες και θέματα που μας απασχόλησαν και χάραξαν σημάδια και όρια. Είναι μέσα ο κόσμος που φεύγει και ο κόσμος που έρχεται. Νοοτροπίες και άγραφοι νόμοι, αγάπες και δικαιώμα, ελπίδες που ξεφτάνε κι άλλες που επιζούν και δικαιώνονται αργά. Κι είναι κι ένα δίλημμα για το δικαίωμα στην ζωή, το δικαίωμα στην αγάπη. «Περνάνε όλα... σαν τους ανθρώπους που γνωρίσαμε, τα όνειρα που ζήσαμε, τη ζωή που φεύγει... Σαν αναμνήσεις αγαπημένες, σαν νοσταλγικά τραγούδια...», όπως λέει ο συγγραφέας Γρηγόρης Χρονόπουλος.

Ο ΚΟΣΜΟΣ

Συνέχεια από την προηγούμενη Παρασκευή

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Τούτο είναι από τ' άγραφα... Από τον ουρανό ήρθε; Μα, είσαι παντρεμένος; Και μας κάνεις το γαμπρό, μωρέ; (Όλοι γελάνε. Καλωσορίζουν το Μαϊκλ εκείνος λέει μόνο «καλά ευχαριστώ, χαίρω πολύ, πολύ καλό»)

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Τούτο το ξαφνικό θέλει μια εξήγηση.

ΜΑΘΙΟΣ: Θα σας τα πω, θα σας τα πω.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ: Ησυχία να ακούσουμε.

ΜΑΘΙΟΣ: Είχαμε ένα χτίριο, συνοικιακό μαγαζί σε μια γειτονιά που αξιοποιείται. Εκεί που είναι το μαγαζί θα γίνει εμπορικό συγκρότημα. Κι εκεί που το χτίριο άξιζε δεν άξιζε 250.000 δολάρια, μας δίνουν 500.000. Ήρθε λοιπόν ο Μιχάλης να υπογράψω κι εγώ την ανταλλαγή των συμβολαίων. Μεγάλη ευκαιρία.

ΟΛΟΙ: Μπράβο, μπράβο.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Αλλά εμείς δεν ρωτήσαμε για τα συμβόλαια, για τον φέροντα τα συμβόλαια ρωτήσαμε. Για το γιό σου. Πού τον βρήκες θέλουμε να μάθουμε.

ΜΑΘΙΟΣ: Είναι παλιά και μεγάλη ιστορία. Θα σας τα πω κάποια άλλη φορά.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Ναι, ναι καταλαβαίνουμε. Μύρισε τον κρίνο... και τον απόκτησε... Ή στον έφερε ο πελαργός;

(Όλοι γελάνε. Η παρέα ετοιμάζεται να φύγει.)

ΜΕΝΙΑ: Εμείς να πηγαίνουμε. Are you coming with us Maikl?

ΜΑΙΚΛ: (με σπασμένα ελληνικά) Ντεν ξέρω, ο πατέρας μου.

ΜΑΘΙΟΣ: Καλλίτερα να πάμε να μιλήσουμε για τις δουλειές μας. (χαιρετάνε και φεύγουν)

ΑΣΗΜΙΝΑ: (που κοιτάει σαν να μην καταλαβαίνει τι γίνεται γύρω της). Δηλαδή αλήθεια είναι παιδί του αυτός; Και η γυναίκα του;

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Δεν έχει γυναίκα, δεν άκουσες;

ΑΣΗΜΙΝΑ: Και πού το βρήκε το παιδί;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: Του έπεσε μια μέρα με αλεξίπτωτο από αεροπλάνο. Τι να έκανε. Το πήρε και τ' ανάστησε!

ΑΣΗΜΙΝΑ: (φεύγοντας) Δεν καταλαβαίνω, παιδάκι μου, δεν καταλαβαίνω τίποτα.

ΚΑΤΕΡΙΝΑ: (προς τα εκεί που έφυγε η Ασημίνα) Τι να καταλάβεις, μωρή, κοκορόμυαλη, τι να καταλάβεις... Σου ήρθε ο ουρανόσ σφοντύλι, ε; Έχασες το γαμπρό!!! (γέλια). Όμως να πηγαίνω κι εγώ, πριν μου σαλέψει κι εμένα μ' αυτά τα παράξενα που βλέπω. Γεια σας και να μας ζήσει ο νεοφώτιστος. (φεύγει)

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Δεν μπορεί η Κατερίνα αν δεν πει την καυτερή.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ: Μα δεν είναι και λίγο. Αυτό είναι κεραυνός εν αιθρία! Ο καθένας είναι να απορεί.

ΡΕΝΑ: Γιατί; Δεν καταλαβαίνω. Ένα εξώγαμο... Και λοιπόν τι έγινε; Πάμε τώρα τη βόλτα μας, θα νυχτώσουμε ως να γυρίσουμε (φεύγουν). (Μένουν Χρυσάνθη και Χριστόδουλος)

ΧΡΥΣΑΝΘΗ: Η Κατερίνα είναι η κόρη του Γιώργη του σφουγγαρά, δεν είναι; Όλα τα ξέρεi. Προχθές κουβεντιάζαμε και... έμαθα όλα τα νέα του νησιού.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Από κουβέντα η Κατερίνα... Έχει κάψει καταραμένες αυτή με την κουβέντα...

ΧΡΥΣΑΝΘΗ: Για πες μου, Χριστόδουλε, δεν υπάρχει καμία καλή κοπέλα για το Μάνθο; Πρέπει ν' αποφασίσει τώρα, να βρει ένα σύντροφο.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Τώρα που είμαστε μόνοι θα σου πω, αλλά ...δεν ξέρεις τίποτα. Έτσι; Ούτε άκουσες ούτε είδες, σύμφωνοι;

ΧΡΥΣΑΝΘΗ: Αχ, Παναγία μου, να τον αφήσω σε καλά χέρια. Να ήταν να κάνει κι ένα παιδάκι... Τι λες, είναι αργά; Γιατί απ' ότι βλέπω... καθώς μου είπε ο ίδιος, το παιδί του δεν είναι δικό μας παιδί...

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Παιδί, για να τον πει παππού; Πάει στα εξήντα ο Μαθιός, το ξέρεις;

ΧΡΥΣΑΝΘΗ: Αν το ξέρω;

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Να παρακαλές λοιπόν έναν καλό σύντροφο για να ζήσει καλά τα υπόλοιπα χρόνια του, να φάει γλυκό ψωμί.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ: Υπάρχει τίποτα στον ορίζοντα;

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Στα σκαριά είναι, το καλαφατιζούμε. Κάνε το σταυρό σου να το ριξουμε στο νερό.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ: Πες μου λοιπόν, πες μου. Ποια είναι, πώς είναι, τι ακριβώς είναι;

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Πόσα έχεις χάσει, καημένη Χρυσάνθη... Είναι παλιά ιστορία. Ο Μαθιός αγάπησε μια κοπέλα όταν ήταν νέος και ...ε, τι να σου πω, ακόμα τη θέλει.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ: Κι αυτή; Είναι ακόμα ελεύθερη; Τον αγαπάει κι αυτή;

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Αυτή βρίσκεται σε μεγάλο δίλημμα. Είναι χήρα, τον αγαπάει κι αυτή αλλά... τη βασανίζει η τιμιότητά της κι ο καλός της χαρακτήρας. Το ότι είναι χήρα, το τι θα πει ο κόσμος...

ΧΡΥΣΑΝΘΗ: Είναι καλή; Ποια είναι;

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ: Χρυσή του τύχη, είναι γυναίκα με ηθικές αρχές και με φιλότιμο...

ΧΡΥΣΑΝΘΗ: Μη μου πεις πως είναι η Θεοδούλα της κυρα-Ευθαλίας!!